

عنوان مقاله:

اصول حاکم بر اسناد تجاری در قانون ایران

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی علوم تربیتی، روانشناسی و علوم انسانی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

احمد اقبالی پور - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه حقوق، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ابرکوه، یزد، ایران

خلاصه مقاله:

اصولا داد و ستد بین المللی به مفهوم جریان یافتن و حرکت کالا از بازارهای فروش به بازارهای خرید می باشد که این حجم عظیم از جابجایی و داد و ستد کالا بر اساس قراردادهایی منعقد می شود و پس از تحویل کالا از سوی فروشنده به خریدار وجه کالای خریداری شده از سوی خریدار باید پرداخت گردد. در این میان از اسناد تجاری و اعتباری به عنوان رایج ترین روش های پرداخت وجه در معاملات بین المللی نام برده شده و این روش در واردات و صادرات کالای کشور روش اصلی محسوب می گردد. به طور کلی اعتبارات اسنادی مولود و نتیجه تضادی می باشد که مابین منافع خریدار و فروشنده برقرار است اصولا هنگام عقد یک قرارداد فروش بین المللی از یک طرف خریدار مایل است کالای خریداری شده را در زمان معین و مقرر شده در قرارداد فیما بین صحیح و سالم دریافت داشته و از طرفی ترجیح می دهد قبل از انتقال مالکیت کالا به او و حمل آن قیمت آن را پرداخت نماید از طرف دیگر فروشنده تمایل دارد مطمئن شود قبل از آنکه کالا از کنترل او خارج شود وجه آن را دریافت دارد. امروزه شاهد رشد روزافزون استفاده از اعتبارات اسنادی در معاملات، به خصوص در معاملات بین المللی هستیم. این در حالی است که ماهیت این ابزار پرداخت برای بسیاری ناشناخته می باشد و همچنین، از لحاظ حقوقی نیز، تصویر مطلوبی از آن در دست نیست.

کلمات کلیدی:

اسناد تجاری، اصول حاکم، قانون ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1218512>

